

Forfatter: Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Faust

Citation: Hjortø, Knud: "Faust", i Hjortø, Knud: *Faust*, 1921, s. 85. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hjort_11-shoot-idm139906164117056/facsimile.pdf (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Faust

hus med to store porte; ad den ene kommer de store forhåbninger kørende ind; gennem den anden kører senere de tilsvarende skuffelser ud. Sådan er mennesket, og dog er han et hus, der kun skal stå en kort tid; heller ikke de to porte skal blive stående, og kørselen igennem dem skal ikke vare længe. Det er ikke gennem nogen af dem, at beboeren selv engang skal ud; han skal en anden vej ud til uendeligheden, der som regel ikke er genstand for hans håb, altså heller ikke for hans skuffelse; derfor er denne vej kun som en lille glug, der med tiden blir stoppet til af al slags snavs og forglemmelse. Og dog skal han den vej ud, mens de to porte falder sammen og blir ufarbare.

Uendeligheden, gentog Petreus, — den har jeg engang tænkt over, men det er længe siden. Ved du mere om den end andre?

Jeg ved dette, sae Henrik og gav sig til at tale. Da det havde varet en stund, rejste Petreus sig og sae: Nu vil vi hellere gå til ro.

Henrik smilede: Ja eller til uro. Det ser du mest ud til. Amalie?

Nej, jeg har søsyge. Godnat.